

РЕШЕНИЕ

№ 179

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8751** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

при участието на секретаря Н. Д. и прокурор Ютеров, като разгледа дело номер 8751 по описа за 2013 година докладвано от съдия К. Ж., и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, от [фирма] против решение от 18.07.2013г. по НАХД № 1884/2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-812/28.12.2012 г., издадено от зам.председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора на основании чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагана на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл. 117, ал. 3 ЗППЦК.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излага доводи, че за същото нарушение е наложено и друго наказание, а именно, че протоколът от общото събрание на акционерите не е изпратен на КФН, за което е издадено НП № Р-10-815/28.12.2012 г. Иска се отмяна на

решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени изцяло НП или алтернативно да се намали размера на наложената имуществена санкция.

В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява и не се представлява. Ответникът Комисията за финансов надзор, представлява се от юрк. Н., който оспорва касационната жалба

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 30.07.2012 г. е проведено редовно годишно общо събрание на акционерите на [фирма]. За същото е изготвен протокол, който е публикуван на интернет страницата на дружеството на 16.08.2012 г. На 15.10.2012 г., в присъствието на двама свидетели, е съставен АУАН № Р-06-848, за това, че дружеството не е публикувало протокола в законния тридневен срок, като актът е предявен и връчен на същата дата на представител на [фирма]. Въз основа на него на 28.12.2012 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основании чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. 1, вр. ал. 1, т. 2 ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл. 117, ал. 3 ЗППЦК.

При така установеното въззивния съд е приел на базата на събраните писмени доказателства, че АНО правилно и законосъобразно е санкционирал [фирма].

Касационната жалба, подадена от [фирма] е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че НП е издадено от компетентен орган - зам.председателя на КФН, както и че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът е приел, че по делото се установява по безспорен начин, че жалбоподателят [фирма], е осъществил нарушението, тъй като съгласно чл. 117, ал. 3 ЗППЦК, в срока по ал. 2 публичното дружество публикува протокола от общото събрание на своята интернет страница за срок, не по-кратък от една година, като регламентираният съгласно ал. 2 срок е три работни дни от провеждането на събранието. В конкретния случай общото събрание е проведено на 30.07.2012 г., а протоколът е публикуван на интернет страницата на 16.08.2012 г., т.е. след изтичането на тридневният срок, предвиден в закона.

Счел е за неоснователни твърденията, че на [фирма] са наложени две наказания за едно и също нарушение, като правилно е приел, че другото наказание е наложено за неизпълнение на задължението за изпращане на протокола на комисията, което е отделно задължение, регламентирано в отделна разпоредба - чл. 117, ал. 2 ЗППЦК. Предвид това нарушаването му се явява отделно деяние, поради което съобразно чл. 18 ЗАНН за него се носи и отделна административно-наказателна отговорност.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, единайсти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на закона.

При така изложената фактическа обстановка правилно съдът е намерил, че по делото са налице категорични и безспорни доказателства за извършено от касатора нарушение на чл. 117, ал. 3 ЗППЦК. Съгласно посочената законова разпоредба в срок от три работни дни от провеждането на събранието, публичното дружество трябва да публикува протокола от общото събрание на своята интернет страница за срок, не по-кратък от една година. Безспорно е между страните, а и от събраните по делото доказателства категорично се установява, че това не е сторено от [фирма] в предвидения от закона срок, а със закъснение от 14 дни.

Неоснователни са твърденията на касатора, че за едно нарушение са наложени две отделни наказания. От разпоредбите на чл. 117, ал. 2 и ал. 3 е видно, че са въведени две отделни задължения за дружеството и неизпълнението на всяко едно от тях е основание за налагане на отделно административно наказание.

Съдът приема мотивите на РС в частта относно приложението на чл. 28 ЗАНН в конкретната хипотеза, както и относно законосъобразното и справедливо определяне на вида и размера на наложеното наказание.

Като е потвърдил обжалваното НП РС е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221, ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 1884 от 2013 г., решение от 18.07.2013 г. на Софийски районен съд, НК, 5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.